

FENYVESI CSABA

Ami megrázta Komlót 1989-ben

Gyermek áldozatos emberölés nyomozása

Shocking Criminal Case in Komló in 1989 (Investigation of a Child Murder Case)

Abstract: In September 1989, a four-year-old girl, Anikó O., disappeared from a flat-house in Komló. The authorities were searching her for three days. On the fourth day, her stabbed body was found in one of the basement storerooms of the flat-house. The systematic, thorough investigation brought success after one week. The authorities identified the perpetrator, who lived in the flat-house. She also made a full confession. Besides, many hard evidence and expert opinion supported her guilt. The court did not have any doubt, and the punishment was severe.

Keywords: murder, primary crime scene, secondary crime scene, investigation, confession, interrogation at the crime scene, sentence

Összefoglaló: 1989 szeptemberében egy komlói társasházból eltűnt O. Anikó négyéves kislány. Nagy erővel keresték a hatóságok három napon keresztül. A negyedik napon megtalálták a lakóház egyik alagsori tárolójában az összeszurkált holttestét. Az alapos, széles körű, szisztematikus nyomozás egy hét alatt sikerre vezetett. Sikerült azonosítani a házban lakó tettest, aki részletes beismerő vallomást is tett. Számos tárgyi bizonyíték, szakértői vélemény támasztotta alá bűnösségét. A bíróságoknak sem volt kétsége, súlyos büntetést szabtak ki rá jogerősen.

Kulcsszavak: emberölés, elsődleges-másodlagos helyszín, nyomozás, beismerés, helyszíni kihallgatás, ítélet

1. A kislány eltűnése

1989. szeptember 15-én (pénteken) 20 óra 5 perckor O. Sándor bejelentette a Komlói Rendőrkapitányság ügyeletén, hogy négyéves kislánya, O. Anikó a délután folyamán eltűnt. Elmondta, hogy 17 óra 45 perc körül kezdték keresni, miután a ház körüli játszódzából nem érkezett haza. A lakókkal együtt átnézték a négyszintes házat, az alagsortól a tetőtérig. Végigkérdezték a rokonaikat is, de eredménytelenül.

A bejelentő részletes személy- és ruházatileírást adott a kislányról. Sötétkék melegítőalsót és -felsőt, az utóbbi alatt hosszú ujjú világoskék blúzt, alul pedig sötétkék harisnyanadrágot viselt. Fülében lencse nagyságú arany fülbevalót, lábán tépőzáras,

fehér vászoncipőt hordott. Dús, hosszú fekete hajában fehér pettyes műanyag masni és egy-egy rózsaszínű virágot, illetve játékmackót ábrázoló hajcsat volt.

A gyermekkel hasonló eset eddig nem fordult elő. A ház közvetlen környezetét 100-150 méternél nagyobb távolságra soha nem hagyta el. Barátkozó típusú ugyan, de az idegenekkel szemben mindig tartózkodó. Nevét, lakóhelyét meg tudta mondani.

A rendőrkapitányság ügyelete értesítette a bűnügyi készenléti szolgálatot, amely néhány járőr bevonásával megkezdte a kutatást. Az első keresés – mintegy 30-35 polgári lakos segítségével – másnap éjjel egy óráig tartott. A kiterjedt kutatás eredménytelensége és a beszerzett információk értékelése alapján egyre inkább csökkent az esetleges elcsavargás vagy a környezetben történt baleset valószínűsége, ezért értesítették a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság bűnüldözési osztályát, amely azonnal átvette a kutatás szakirányítását, majd másnap a teljes eljárást.

Szeptember 16-tól, három napon keresztül részletes adatgyűjtést végeztek, elsősorban a lakóházra és a környékére koncentrálnak. Sok-sok használható, a kislány pénz-tekki mozgására vonatkozó információt gyűjtöttek össze. Többen látták aznap a délutáni órákban, a házuktól távol eső részeken is, azonban alapos és részletes ruházatleírás után sikerült pontosítani, hogy a környéken lakik egy, az eltűntre rendkívüli mértékben hasonlító kislány. Ő ugyanúgy az utcán játszadozott a kérdéses délután, mint Anikó, és még a ruházatuk is majdnem azonos volt. A különbséget mindössze a rózsaszínű melegítőkapszula okozta, ez alapján tudtuk nagy nehezen kiszűrni a téves adatokat.

Megállapították, hogy a kislány az eltűnés délutánján a ház körül játszott. Utoljára nem sokkal 17 óra után látta egy idős néni a ház előtti homokozóban. (Utólag kiderült, tévedett az időpontot illetően.) Az adatgyűjtéssel egy időben 50 munkásőr bevonásával átvizsgálták a környező erdőséget, végignézték a területen található építkezéseket, iskolákat, garázsokat, lépcsőházakat, alagsorokat és padlásokat.

Még 16-án – szagminta alapján – kutyát indítottak az eltűnt lakóháza elől a homokozótól és a szemtanúk által megjelölt két távolabbi helytől, ám egyik sem hozott érdemleges eredményt. A kutyák minden esetben hosszabb-rövidebb barangolás után nyomot vesztek.

A sajtón keresztül folyamatosan adtak ki tájékoztatókat és felhívásokat. Kérték a lakosság segítségét a helyi napilapban, a rádióban és a körzeti televízió adásában is.

2. A nyomozás, benne a helyszíni szemle

Szeptember 19-én 7 óra 20 perckor B. Z. helyi lakos bejelentette a Komlói Rendőrkapitányság ügyeletére, hogy a házuk pincéjében, az egyik tárolóban – feltehetően – O. Anikó holtteste fekszik.

A szemlebizottság azonnal megkezdte – az államigazgatási eljárás szabályai szerint – a helyszíni szemlét. Nyomot rögzítettek az alagsori tárolóhelyiség elől, erről kutyát indítottak, amely az F. u. 26. számú házig ment el, de ott nyomot veszített.

A holttestet – amely O. Anikóé volt – a ház egyik lakójának, Á. Z.-nek a kamrájában találtuk meg. A helyiség nem volt zárt, faajtájának nekitámasztottak egy 55x55 cm-es

nehéz kazánlemez. A tároló szűk, keskeny ablaka zárva és sértetlen volt. A párkányon, illetve a falon csúszási vagy egyéb nyomok nem látszottak. Az erősen véres holttest egy farakás tetején, farostlemezzel letakarva, lemeztelenítve feküdt. A kezeket hátrakulcsolták, cipőfűzővel összekötötték.

Miután nem volt kétséges a bűncselekmény alapos gyanúja, a bizottság áttért a bűntetőeljárás szerinti helyszíni szemlére. A test vizsgálatakor lebenyes hámsérüléseket találtunk az arcon és a felső ajkon, hámkarcolásokat az állcsúcson, hosszú metszett, a légcsővet megnyitó vágást a nyakon, és csonkolást az orron.

Több szúrt sebzés volt a bal emlőbimbó környékén és a hasfalán, amelyen a vékony- és a vastagbelek is kitüremkedtek. A végtagok és a törzs csontjai sértetlenek voltak. A testre helyezve, illetve annak közelében megtaláltuk az összes felsorolt ruházatot és használati tárgyat. A holttest környezetéből – fogóanyagként használt – *Dunántúli Napló* augusztus 18-i és 21-i darabjait, két, élelmiszerboltban használatos 16,80-as, illetve 16,50-es kézi árázású, összegyűrt papírzacskót és egy 100 db-os papírzsebkendő s nejlontasakot is rögzített a bizottság. Ez utóbbi aljában bűzös testmaradvány-darabkát fedeztek fel.

12 óra 5 perckor megszakították a helyszíni szemlét, elsőtétítést hajtottak végre, majd 13 óra 45 perckor luminolos eljárást alkalmaztak az alagsori folyosón, a lépcsőház aljában és Á. Z. lakásán. A vérkutatás nem járt eredménnyel.

3. A verziók és a felderítés irányai

Az egyik verzió szerint a tettes nem teljesen beszámítható, és (vagy) aberrált személy, aki alkalomadtán vagy alkalmat teremtve, szexuális indítatással vetkőztette le a kislányt, majd félve a lebukás veszélyétől – a kislányt legalább látásból ismerhette – brutális módon megölte.

A konkrét hely (a feltételezett elmeállapotról tekintettel) a mozgási vonalába esett, de ami valószínűbb, félrevezetési céllal választotta ki.

A szállításhoz – a feltalálás körülményeiből adódóan – nem volt szükség különösebb csomagolásra, sőt a holttestet meztelenül is szállíthatta a tettes, melyből adódóan az elsődleges helyszín igen nagy valószínűséggel a házban van, de nem zárható ki a mintegy 150-200 méter sugarú környezet sem.

A másik verzióink szerint a tettes bosszúvágytól, gyűlölettől, haragtól stb. indítatva elcsalta vagy elvitte magával a kislányt. Az orrcsonkítást egyfajta bosszúállási formaként alkalmazta. Az elkövető nagy valószínűséggel fiatal, aki, agresszív cselekményű videofilmek hatására, az összes látott brutalitást kipróbálta a kislányon.

A gyilkosság után a kislányt vagy a tartózkodási helyén, vagy a másodlagos helyszín külső környezetében elrejtette. Azért, hogy elterelje a gyanút magáról, vagy a bosszú teljessége érdekében, a holttestet a vasárnap este és kedd reggel közötti időszakban a szülői ház alagsorában helyezte el, a bolondnak tartott Á. Z. tárolójában.

A verziók igazolására vagy kizárására a következő feladatokat határozta el a nyomozó hatóság:

Az Igazságügyi Orvostani Intézettel haladéktalanul el kell végeztetni a boncolást és – bevonva (akkori nevén) a BM ORFK Bűnügyi Technikai Intézetét is – minden olyan vizsgálatot, amelynek eredménye a nyomozás során felhasználható;

a) Komplex, környezettanulmány-jellegű adatgyűjtés végzése a lépcsőház minden lakójánál. (Felderítési céllal lehetséges tanúktól a lehetséges elkövetőig minden meg-alapozott feltételezés felszínre hozatala érdekében).

b) Bármilyen adat hasznos, amely a kislány mozgására, a család haragosaira, a környezetben élő szellemi fogyatékos vagy aberrált személyekre, kisgyermekkel kapcsolatos esetekre, „cukros bácsikra”, homoszexuálisokra, alkoholistákra vonatkozik. A munkásszállón nem hagyhatók figyelmen kívül a lengyel, a román és a jugoszláv vendégmunkások sem.

c) A kislány pénteki mozgásáról továbbra is folyamatosan gyűjteni és ellenőrizni kell az adatokat. Ezt a feladatot tapasztalt megyei vizsgálótiszt végzi, aki az elkövető felderítése után az ügyet továbbviszi;

d) A családon, rokonságon belüli olyan esetek és azok szereplőinek felderítése, alibjük ellenőrzése, amelyek ezt a bosszút motiválhatták.

A vázolt feladatok eredményes végrehajtása érdekében a nyilvántartásból ki kellett gyűjteni és ellenőrizni azokat a személyeket, akik Pécssett és Komlón emberöléssel, erőszakos nemi bűncselekménnyel, gyermekekkel szembeni vagy egyéb aberrációs cselekményekkel voltak gyanúsítva.

Ezen kívül a Szigetváron, Pécssett idegrendszeri, alkohol- vagy kábítószer-élvezet miatti kezelésben részesültekről készült nyilvántartottakat is meg kellett vizsgálni, különös tekintettel a helyszín közvetlen környezetére. Ellenőrizni kellett továbbá az IMEI-ből (Igazságügyi Megfigyelő Intézetből) elbocsátottakat, a feltételelesen szabadultakat, a veszélyes bűnözőket, a rendőri felügyelet alatt állókat, a mutogatósokat, a kukkolókat stb.

A nyomozó hatóság megszervezte a városi szeméttelp négy nap hulladékának alapos átkutatását, a bűncselekményhez kapcsolható tárgyak, nyomok felkutatása érdekében.

Luminolos eljárással vérszenyeződést kerestek az elsődleges helyszín megtalálása céljából. A holttesttől kiindulva módszeresen kutattak a lépcsőház minden helyiségében és a lakásokban is (a lakók segítő hozzájárulását kérve). Meg kellett tudni, hogy honnan származhat a holttest mellett, illetve alatt talált két bolti papírzacskó, rajta az árfelirattal, a mintás nejlon tasak árfelirattal, a *Dunántúli Napló* két augusztusi száma és a kislány kezére csomózott cipőfűzők.

Megkezdtek a lakossági vagy rendőri bejelentés alapján előállított személyek elszámoltatását, ellenőrzését, majd rendezték, értékelték az elsődleges információkat.

A nyomozás irányítási, szervezési, nyilvántartási feladatainak szakszerűbbé tétele, az értékelés naprakészségének biztosítása érdekében külön értékelő nyomozótisztet vezényeltek a nyomozás vezetője mellé, aki a folyamatosan érkező új adatokat rangsorolta, továbbította a vezetőnek, vagy azonnali új feladatokat határozott meg az információt adó nyomozó vagy nyomozócsoport számára.

A verziók ellenőrzöttségi szintjét a nyomozásban részt vevő minden nyomozónak ismernie kellett a feladatai eredményes végrehajtása miatt. Ezért minden este vagy minden reggel, a napi munka befejezési idejének függvényében, a nyomozás vezetője

helyzetértékelést tartott, konzultált a nyomozásban részt vevőkkel és meghatározta az újabb feladatokat.

4. Az elsődleges orvos szakértői vélemény

A szeptember 20-án megtartott boncolás megállapította, hogy a halált a nyaki verőerek átmetszése miatti elvérzés és a bal tüdő és szív többszörös szúrt sérülései idézték elő. Ezek olyan súlyosak voltak, hogy a kislány életét a szakszerű orvosi beavatkozás sem mentette volna meg. A testet behálózó, összesen 24-26 szúrt-metszett sérülést hegyes, éles tárgygal – valószínűleg konyhakéssel – okozták. A szúrcsatorna 11-12 cm, a bemenet 8-20 mm volt.

A hüvelybemenet és a hüvelyfal sérüléseit az elkövető két ujjának nemi szervbe vezetésével és megforgatásával okozhatta. Biológiai értelemben vett, hímvessző teljes behatolása mellett, magömléssel járó közösülés nem történt, ondót nem találtak. A fellet testdarabka az orr hiányzó része, melyet töről lemetszettek.

A sérülések a halál bekövetkezése előtt keletkeztek, rövid idő leforgása alatt, gyors egymásutánban. Ezek nagy fájdalommal jártak, testi-lelki gyötrelmet okozhattak. A csuklók összekötözése – a kórszövettani vizsgálatok eredménye alapján – a halál után történt. A halál ideje 15-én 17–20 óra közötti időre tehető.

5. Az elszámoltatások eredményei

Az elsőként elszámoltatott tárolótulajdonos, Á. Z. már a kutatás alatt idegesen viselkedett. Alagsori lakása közel volt a pincelejárathoz. Óriási rendetlenséget tapasztaltak nála, és észrevették, hogy a meleg idő ellenére be volt gyújtva a kályhába az elmúlt napokban. A pénteki alibijéről először azt állította, hogy munkában volt, holott éppen aznapra szabadságot vett ki. Egyedül élt, és a felszínre jutott az is, hogy 10 évvel ezelőtt el akart csalni egy kislányt. Közvetlen munkatársai és lakótársai szerint nem egészen normális. Konkrét nőkapcsolatáról nem volt adat. A *Dunántúli Naplót* rendszeresen olvasta, általában a szomszédjaitól kérte kölcsön. A bűncselekmény napján a fűszerboltban papírzacskóban cigarettát, a zöldségboltban tojást és paprikát vett.

Az elszámoltatás során elismerte, hogy nem dolgozott aznap, de ezt pusztán tévedésnek tudta be, a bűncselekménnyel kapcsolatban semmiféle szerepet nem vállalt. A BM Pszichológiai Intézetének segítségével poligráfos vizsgálatot végeztek, amelybe habozás nélkül beleegyezett. Ez a vizsgálat nem zárta ki a lehetséges elkövetők köréből, de nem is erősítette meg a gyanút.

A felfedező tanú, B. Z. elszámoltatásakor egy lényeges kérdésben ellentmondásba került az egyik tanúval. Állítása szerint pénteken 17 órakor jött érte a tanú a gépkocsijával, akivel vadászni indultak. A vadásztárs azonban határozottan állította, hogy 18 órakor érkezett a házhoz, és ezt a felesége is megerősítette. Miért ragaszkodik makacsul

B. Z. pont ehhez az egy kritikus órához? Az ellentmondásra nem találtak a nyomozók magyarázatot, így őt sem lehetett határozottan kizárni a gyanúsítottak köréből, bár ezen túl más adat vagy tény nem támasztotta alá a gyanút.

Szeptember 20-án éjjel a földszinten lakó K. J. lakásában luminollal tekintélyes mennyiségű vért találtak az előszobában, a konyhában és a fürdőszobában. Az elszámoltatáskor kiderült, hogy a napokban 3,5 kg-os pontyot vásároltak, és a háziasszony több helyen és módon próbálkozott a ficánkoló, szívós állat „lecsillapításával”. Ellenőrzéssel őt is kizárták a lehetséges elkövetők köréből.

Az adatgyűjtések folyamán egyre több adalékot kaptunk egy L. B. nevű 15 éves fiatalemberről, akit ismert Anikó is, sőt távoli barátságban is voltak. Gyakran játszottak, beszélgettek egymással, mivel rokonaik a szomszédos házban laktak. L. B. roppant agresszív természetű, erős fiú volt, aki szeptember 15-én, tehát két nappal a bűncselekményt megelőzően, a hozzájuk látogató nagynénjének a kezét hátracsavarta, összekötötte, majd megöléssel fenyegette. E cselekménye után elmenekült az erdőbe, azóta ott bujkált. Adidas sportcipőt viselt, gyakran megfordult azóta is az F. utca környékén, látták vásárolni az élelmiszerboltban.

Egy 12 cm pengehosszúságú konyhakést vitt magával otthonról. Az édesanyja be is mutatott egy ehhez hasonló kést, amelyről az orvos szakértő megállapította, hogy alkalmas az elkövetésre. A fiú különösen kedvelte a Rambó és kung-fu típusú filmeket, videójukon állandóan ez volt műsoron. Haragudott a cigányokra, többször tett olyan kijelentést, hogy legszívesebben megölné valakit közülük.

Háromnapi kutatás után, 22-én sikerült elfogni és előállítani. Az esetről hallott, de nem tudta, ki követte el. Cipőfűzője hiánytalan volt, a kése pedig csak egy egyszerű zsebkés volt, egyetlen ruházatán sem éktelenkedett vérszennyeződés. A poligráfós vizsgálat és az alibi ellenőrzése alapján kizárható volt a szóba jöhető elkövetők köréből.

A korábban büntetettek, aberráltak, ideg-, elmepanaszok miatt kezeltek, nyilván tartottak között több személy neve vetődött fel, akinek az ellenőrzése indokolt volt.

A garázsokban, a lépcsőházakban és a 3. számú ház összes lakásában végzett luminolos eljárás sem járt sikerrel, csakúgy, mint a szemétkutatás vagy az írásazonosítás.

A rendkívül kiterjedt rokonság körében végzett adatgyűjtések sem hoztak felszínre olyan lényeges személyi ellentéteket, konkrét konfliktusokat, amelyek megerősítették volna a családi vagy etnikai bosszút mint motívumot. Mindegyik vonalon lelkiismeretes, értékelhető információkat hozó munka folyt. Ezek mind szerepet játszhattak az eredményes felderítésben.

6. A tettes felderítése

A ház lakóinak szisztematikus ellenőrzése során az alagsorban az élettársával lakó, 25 éves fiatalember, G. J. már az első meghallgatáskor zavartan viselkedett. A gyanút erősítette, hogy egyik nap a rendőrök megérkezése után kiugrott az ablakon, amire nem tudott magyarázatot adni. A helyszíni szemle megkezdésekor pedig előjött a lakásából, egy ideig ácsorgott, nézelődött, majd sietve távozott a város felé. Pénteken a rokonainál

volt az Alföldön, akiktől éjjel körül, köszönés nélkül távozott. Az éjszakát a bajai autóbusz-állomáson töltötte leittasodva, majd szombaton délelőtt érkezett vissza Komlóra, a lakásukba. Állítását ellenőrizték: megfelelt a valóságnak, így őt is kizárhatták a gyanúsítottak köréből.

Nem így történt élettársa esetében: V. Éva – aki járadékos nyugdíjasként élt, súlyos agykárosodással született, amelynek következményei látszottak egész alkatán, tekinteten (oligofrén) – péntek délután egyedül tartózkodott az otthonukban. A gyanút fokozta, hogy a korábbi tanúvallomásaiban valótlan állított a péntek délutáni tartózkodási helyéről. Az információdömping miatt ennek a pontosítása és szűrése 22-én és 23-án történt meg. Megtalálták azt a személyt, akire – alibijét bizonyítva – hivatkozott. A tanú határozottan állította, hogy 15-én délután nem járt nála V. Éva.

Közben meghallgattak egy idős pedagógus házaspárt is, akik korábban tanították V. Évát. Részletesen beszámoltak az agresszivitásáról, a rosszindulatáról, az alkalmanként fellépő dührohamairól, amikor elvesztette önuralmát és teljesen kikelt magából.

Az orvosszakértői vélemény szerint valószínűleg nem hímvesszővel hatoltak az áldozat nemi szervébe. V. Éva kimondottan erős testalkatú, jelentős fizikai kondíciójú nőnek tűnt. Szinte karnyújtásnyira lakott a pincelejárathoz. A *Dunántúli Napló*t rendszeresen megvette, és papírzsebkendőt is használt. Kölcsönösen ismerték egymást az áldozattal, bizalommal volt iránta a kislány, segítségért is fordulhatott hozzá.

Olyan információ is a hatóság tudomására jutott, hogy a kislány eltűnésekor olyan megjegyzést tett, hogy „minek ez a nagy felhajtás, biztosan elcsavargott”. Szombaton nagytakarítást és nagymosást végzett. Az egész héten át folytatott vizsgálói kihallgatások – amelyek az elhalt péntek délutáni mozgására, tevékenységére irányultak – azt erősítették meg, hogy O. Anikó 16 óra 15 perc és 16 óra 30 perc között nagy valószínűséggel a házukba tért vissza, és ott nyoma veszett. A szülei éppen akkor nem voltak otthon, a lakás zárva volt. Feltehetően valakihez bement, és az elsősorban az ő szintjükkel (földszint) azonos vagy az alatti lakástulajdonos lehetett.

A V. Évával szemben egyre erősödő gyanút egyetlen tény gyengítette, hogy a luminolos eljárás nem mutatott ki vért a lakásában, illetve amit mutatott, az mosószer is lehetett. Ennek ellenére – az összes információt gondosan mérlegelve – az alapos elszámoltatása mellett döntöttek.

Kihallgatásán az alibijét illetően ellentmondásokba keveredett, kezdeti magabiztossága egyre inkább alábbhagyott. Taktikai fogásként felvetette a vizsgáló: „Tudunk arról, hogy a kislánnyal találkozott aznap délután, és az bement a lakásába.” Ennek elismerése után V. Éva fokozatosan jutott el oda, hogy az ügyész és a hatósági tanúk előtt beismertő vallomást tett.

Zokogva mondta el, hogy valamikor 16 óra után Anikó bekopogott hozzá, és egy pohár vizet kért tőle. A kérés teljesítése közben a kisleánnyal veszekedett, s mivel úgy ítélte meg, hogy az megsértette őt, mérgében többször megütötte a gyermek fejét, amitől annak vérbe borult az arca. A kislány menekülni próbált, ekkor attól való félelmében, hogy a történeteket elmondja szüleinek, a fürdőszobában egy konyhakéssel kegyetlen módon összeszurkálta. A holttestet elrejtette a fekhelye ágyneműtartójában, és 18 óra körül pedig már „segédkezett” a kislány keresésében.

A holttestet három nap múlva, éjszaka, papírokba bugyolálva levitte egy alagsori nyitott tárolóba. Úgy vélte, ott biztonságosabb, mert azt már többször átnézték.

Az elsődleges beismerő vallomást megerősítette:

a) a kihallgatást követően nyomban megtartott helyszíni kihallgatás (akkori nevén helyszínelés), amelyen a terhelt részletesen megvallotta az egész elkövetési sort, és megmutatta egy bábu (mint a sértett helyettesítője) segítségével;

b) lefoglalták az elkövetés eszközét a terhelt konyhájának fiókjában, amelyet az orvosszakértő később azonosított is a sérülésekkel összevetve;

c) a kádban elkövetett torokelvágás következményeként sértetti vérnyomokat (véranymaradványt) és sértetti hajmaradványokat találtak a helyszíni kihallgatást követő kutatás során (a teljesen szétbontott kádlefoltyó csövében).

A felsorakoztatott és zárt láncot alkotott bizonyítékok alapján az ügyészség vádat emelt, majd a bíróság jogerősen felelősségre vonta az enyhe mértékben korlátozott beszámítási képességű V. Évát különös kegyetlenséggel elkövetett emberölésért. 18 év fegyházra szabta ki rá.

7. Zárógondolatként

Minden eltűnéssel kapcsolatos bejelentést felelősségteljesen kell kezelni. Célszerű a kezdeti rutinintézkedések eredménytelensége után nyomban nagy és szakképzett erőket bevonni. A hatalmas információbázisra épülő nyomozásoknál jelentős szerepet tölthet be egy külön értékelő nyomozó, akinek a munkáját segítheti még a számítógépes rendszer is. Csakúgy, mint a meglevő nyilvántartások, illetve a nyomozói alaposság, az alibi-ellenőrzések következetessége. A vizsgálati szakban pedig a halaszthatatlan, azonnali cselekmények hatékony, szakszerű végrehajtása – legfőképpen a bíróságon is megdönthetetlen bizonyítékok beszerzése érdekében.